

پاکستان منبع اصلی تروریسم

تروریسم پدیده ایست که اهداف سیاسی و رسیدن به قدرت از طریق ایجاد دهشت و وحشت شالوده فعالیت های آنرا تشکیل می دهد؛ این سازمان که اکثراً بعنوان ابزار سیاسی در دست قدرت های بزرگ قرار دارد برای تحقق خواسته های مورد نظرشان به هر وسیله و ابزار ممکن متوسل میشوند که اغلباً اهداف غیر نظامی و مردم بیگناه را قربانی میگیرد زیرا این پدیده وحشت آور به منظور براندازی نظامهای حاکم و برهم زدن امنیت و آرامش جوامع غرض رویکار آوردن رژیم سیاسی مورد نظر شان ذریعه سازماندهی برنامه های تروریستی و هراس افکنانه در بین مردم تلاش، و در این راه از هرگونه ابزاری استفاده مینمایند، به این ترتیب تروریسم امروزه به یک چلنج بزرگ جهانی و منطقه ای مبدل شده است زیرا تبعات ناشی از فعالیت های دهشت افکنانه آنان تهدیدهای جدی را فرا راه امنیت و ثبات منطقه و جهان قرار داده است.

به همین دلیل است که تلاشهای کشور های جهان را در امر مبارزه و پیکار با عوامل اصلی آن در یک مساعی مشترک باعث شده و کوشش ها بر آن است تا منابع تمویل و تجهیز آن شناسایی و ستراتیژی مؤثر مبنی بر از بین بردن آن عملی گردد. اما به رغم تمامی این تلاشها، تحرکات نظامی و فعالیت های هراس افکنانه این جنگجویان همه روزه امنیت و ثبات تعدادی از کشور ها را به چلنج میگیرند؛ که درین میان افغانستان کشوریست که همواره از رهگذر فعالیت های تروریستی در منطقه متأثر و آسیب های بزرگی را ناشی از فعالیت های تخریبی آنان مخصوصاً در عرصه امنیتی متحمل شده است، چنانچه حاکمیت چند ساله نظام بنیادگرایی طالب که به هدف نابودی مردم و از بین بردن باورها و اصل های دینی افغانستان، قدرت های بیگانه و جنگسازان پاکستانی آنرا بوجود آورده بود دال بر این مدعا است، آنان که از یگ نگاه و تفکر انسان ستیزانه و عقاید تاریک مذهبی پیروی می نمایند. صدمات جبران ناپذیری را در زمینه های مختلف و به خصوص بر روند توسعه سیاسی و انکشاف اقتصادی - فرهنگی این کشور وارد نموده اند.

به هر حال پس از حادثه یازدهم سپتامبر و درهم شکسته شدن رژیم طالبان از افغانستان تلاشهای جمعی در انجام اصلاحات زیر بنایی و برقراری صلح و ثبات پایدار در افغانستان آغاز، و رهنمود های لازم درین راستا اتخاذ گردید که سرانجام این تلاشها به موفقیت ها و دستاورد های خوبی الی اکنون منجر گردیده است، اما متأسفانه تداوم درگیری ها و گسترش دامنه بدامنی ها بار دیگر از جانب تروریستان طالبی و القاعده روند و مراحل استقرار امنیت و ثبات قابل اعتبار در این کشور را به مشکل روبرو ساخته است، و این شورشیان در پایگاه های امن در آن طرف سرحدات جنوبی کشور (پاکستان) توسط حامیان بیرونی و اصلی شان تجدید سازمان یافته و هر گاهی به قتل و کشتار افراد و اشخاص بیگناه تلاش میورزند تا فضای ترس و بی اعتمادی را دوباره در بین مردم تشدید نمایند. بنابراین مسلم است که دشمنان دیرینه صلح و آرامش مردم افغانستان از طریق حمایت های همه جانبه خویش از این جنگجویان دهشت افکن و هماهنگی فعالیت های تروریستی نمی خواهند ثبات پایدار و سراسری در این کشور برقرار گردد. اما اینکه چه کسانی بانی این گروه های ترس آور اند و از ادامه نامنی ها در افغانستان حمایت مینمایند مسئله ایست که بر هیچ کسی پوشیده و پنهان نیست، زیرا تحلیل از عوامل اصلی نا امنی ها در افغانستان و تأمل در راستای چگونگی پیدایش جریان هیولای طالب و القاعده بیانگر نقش گسترده کشور همسایه جنوبی افغانستان در این زمینه میباشد زیرا این کشور با تعقیب ستراتیژی مداخله در افغانستان و تشدید نابسامانی های داخلی از دیری بدین سو در افزایش نا امنی ها و بی امنیتی ها نقش بسزای ایفا نموده است؛ ضمناً مشارکت صریح و مستقیم کشور متذکره در خرابی ها و ویرانی های افغانستان، کمک به نا امنی ها و جنگ و به همین ترتیب سازماندهی مجدد شورشیان طالبی و القاعده به منظور برهم زدن امنیت و آرامش درین کشور و رسیدن به اولویت های مورد نظرشان از اینطریق واقعیتی ایست واضح و روشن، چنانچه در این اواخر اسناد فاش شده نیروهای نظامی امریکا در افغانستان به طور وسیع بیانگر این واقعیت تلخ است که سازمان اطلاعاتی پاکستان (ISI) در هماهنگ سازی و سازماندهی فعالیت های تروریستی و حمایت تروریستان در کشور ما نقش فعال داشته و این کشور بازی خطرناک پالیسی استفاده از تروریسم در مقابل همسایگان را اختیار نموده که خلاف تمام معیارهای امروزی جامعه بین المللی است.

اما دولت جمهوری اسلامی افغانستان با تکیه بر روابط دوستانه و اصل حسن همجواری از طریق دیپلماتیک و سیاسی به هدف حل مسالمت آمیز اختلافات با جانب پاکستان تلاشهای لازم را انجام داده است، که متأسفانه هیچگاهی این تلاشها نتایج مؤثر و قناعت بخش را در پی نداشته، زیرا کشور مذکور هر بار با حمایت از فعالیت های هراس افکنانه و تروریستی در افغانستان تمامی تعهدات خویش را زیر پا کرده است، و حتی بعضاً ادعا های دروغین

را مطرح کرده مبنی بر اینکه تروریسم در خاک افغانستان ریشه دارد. چنانچه ادعا های وقت و نا وقت سخنگویان آن کشور در مورد چگونگی نقش طالبان در افغانستان در حالیکه پاکستان با استفاده از ایزاری و دوگانه از وجود طالبان به هدف دستیابی موقعیت خود به عنوان ژاندارم منطقه و دریافت امتیازهای کلان اقتصادی از جانب غرب بازی دوگانه را در قبال پدیده تروریسم انجام میدهد که از یک طرف شریک ایالات متحده امریکا و غرب در امر داعیه مبارزه علیه تروریسم و از جانب دیگر در تسلیح، تمویل و تجهیز تروریستان پرداخته است. حالا سوال اساسی اینجاست که این قضیه فاش گردیده و افکار عامه جهان به این موضوع پی برده اند که منبع اصلی تروریسم پاکستان است، بناءً غرب در افغانستان با این بازی خطرناک چه میخواهد؟ آیا واقعاً مبارزه با تروریسم یک واقعیت است؟ یا بازی پاکستان با این پدیده برمیگردد به بازی های کلان امریکا و غرب در منطقه؟ جامعه جهانی در مجموع پیمان ناتو که به منظور مبارزه با تروریسم به افغانستان آمده اند، باید به این پرسش ها پاسخ ارائه نموده و موضعگیری های راستین خود را برای مردم افغانستان و جهان روشن سازند. در حالیکه موجودیت مراکز تربیوی و پایگاه های اصلی تروریستان در خاک پاکستان بوده و مستقیماً از خاک آن کشور به هدف انجام حملات هراس افگنی وارد افغانستان میشوند.

به هر صورت اینکه جنگجویان و تروریستان معلول تلاشهای شوم و تظاهر ستراتیژی سیاست گزاران پاکستانی میباشد و بر اثر مشارکت و معاونیت بی دریغ آنان در منطقه و افغانستان عرض وجود کرده اند واقعیت ایست که همه آنها میدانند، و با طرفه رفتن ها نمیشود آنها انکار کرد، علاوه بر این اسناد و مدارک بیشمار داخلی و مجامع بین المللی بطور مستقیم افشاء نموده اند که مراکز تجمع و آموزش هراس افگنان و سازماندهی فعالیت های دهشت افگانه در خاک پاکستان، و تروریسم جاری در افغانستان، از آنسوی سرحدات جنوبی وارد این کشور میگردد؛ بنابراین امیداوریم که جامعه جهانی در کار مبارزه با تروریسم روش های عملی اتخاذ نموده و به منظور از بین بردن مراکز آموزشی آنان و تحت فشار قرار دادن دولت حامی تروریسم خاصاً پاکستان، سیاست ها و راهنمود های لازم را تبیین نموده و به عوض امتیاز دادن به آن کشور بالایش فشار واقعی و لازمی را ایجا د نموده تا باشد در راستای مبارزه عملی با چلنج تروریسم و هراس افگنی گام های عملی تر برداشته شود. با احترام

پایان